

DEBRECZEN NAGY-VÁRADI

Hirdető, szépirodalmi és vegyes tartalmu közérdekű hetilap.

Előfizetési díj:

Egész évre helyben s vidékre . . . 4 frt. Évnyegyedre . . . 1 frt.
Félévre . . . 2 „ Egyes példány . . . 10 kr.

Hirdetések jutányos árért közzölnének, külön mindannyiszor 30 kr bélyegdíj mellett.

Szerkesztői iroda Debreczenben: Nagyny-utczán 1609. sz. a.
Nagy-Váradon előfizetéseik és hirdetések felvételnek Nuricsán Péter fűszerkereskedésében.

A nyilttérben magán és pártérdekű cikkeket 6léscs árért elfogadjunk.

RÁBESZÉLÉS.

No de már mit vonakodol!
Ez egy csókot sajnálod tán?
Azt hiszed hogy oly virág az
Mely elhal, ha leszakítám?
Ah! ne hidd azt szépen! ne félj
Egy két csókba nem halsz bele
Ajknak a csók oly hajtása
Mint a fának: a levele,
Ha lehull egyik, nő másik,
— Egy kettővel nincsen hija —
És aztán szeretők között
Egy két csók, — mond leltem! mia?
Most add midőn kérem; hidd el
Hogy az ifjuság nyarának
Tünte után — őszre kelve —
Csókjaid is elvirulnának;
Ép úgy mint a szamóca, mely
Szárán hagyva, le nem tépve
Lehull az, le kell hualia
Önmagától is végtére.
..S jöhet idő: hogy ajkad már
Nem varázsol, bájöl többé,
S csókjaid emlékfüzérét
Te is, hallgatva kötőd bé!

Butykos Ádám kéjutazása:

Bécsbe.

II.
(Folytatás.)

Irtam Bécsben tegnap este 10 órakor.

Nem hitetlenül, de mégis elhagyott kedves feleségem!

Látod, látod! megmondtam pedig hogy a pusztámat a kocsiha feltegyétek, s ehu n! fel nem tevétek.

Meg biz én galambom! szerencsésen megérkeztem Bécsbe. 48 órája mióta itt vagyok; s bámulok nemcsak a szememmel de még a fülemmel is. Node elől kezdem a dolgot.

Amint Debreczenben felültem a vasutra, a jó szerencse egy fiatal embert hajtott mellem. Igen fájtn egy fiatal legény volt. Nagyon megszerettem első látásra.

Hova szándékszik kedves bátyám? kérde.

Erre aztán elbeszéltem neki hogy még se' Pestet, se' Bécsét, nem látván: elhatároztam hogy mind a kettőt beveszem két szuszra; s most először is Ausztriának a kulcos városában tűzöm ki a magyar zászlót. Hadd legyen Mátyás király, kicsiben.

A bizony csupa derék! — felelé, — épen magam is oda szándékszm; s ha nem venné urambátyám tolokodásnak nagyon szivesen ajálkodom utmutatásra, mert a német nagyon könnyen megcsalja a járatlan embert; s valami jóféle vendéglőbe, — ahova leginkább magyarok szoktak szállani, — biz én kész örömmel beinstellálom.

De még az lesz egyszer a derék, kedves öcsém! mondek neki örvendezve. Iserem én is a németet, egy néhány száz esztendő óta. — Azzal elővettem azt a kézi pinceszokot, s ami benne volt azt úgy megiszogattuk négy stáció átnyargalása alatt mint a parancsolat. No haem rá aztán úgy is elaluttam, hogy csak arra ébredtem fel, mikor a kocsi egyet zökcent.

— Tán már helyben is vagyunk öcsém?

.. Itthon vagyunk urambátyám. Még Szólnokon ébren voltam. De hát ily hamar ide repültök mi?

Az órámat nem tudom mi leli? Kormányt fogott ez, se té se tova nem tud mozdulni.

Déud ez már itt Bécs? öcsém!

Azt mondta rá: hogy ez az. Hamari dolognak találtam, dehiszen úgy repül ez a vasut, mint a karvaly, az a hor meg tán nagyon is erős volt; ki tudja menyit alhattam.

Mármost aztán hova megyünk?

Az én öcsém egyet fűttengett, mire annyi kocsi rohant felénk, hogy majd elgázoltak. Egybe aztán beleülvén, az elhajtott velünk.

Mikor Bécsnek a centrumába beértünk épen 9-et ütött az óra. Tudod, hogy nálunk minő selét van novemberben 9 órakor? Itt is az akart lenni, de nem tudott semmi áron attul a sok fényes lámpástól: amely itt minden harmadik házon világít. Most értem már

Bécs hogy terjeszti a világosságot!

Egyszer csak megállunk egy pompás ház előtt.

.. Szálljunk ki bátyám! mondja az öcsém. Épen ki akarok bujni a kocsi ajtón, midőn a kapualul kiugrik egy ezüst paszományos ur egy nagy ezüst gombos bottal, s megfogván a karomat kezd kifele huzni.

— Tán valami privátházba hozott öcsém? mondek, jobb szeretnék én valami csárdába szállani.

.. Az ez bátyám! .. s megmondta, hogy micsoda.

— Fotel tatárt! hisz láttam én már fotel a főispány kuriájában, de az olyan volt mint egy karos-szék, ez meg olyan mint egy kaszánya. — Dehát megfogtak engem két oldalról is s úgy szedegettek ki a kocsiból, holmi előttem hajadontóvel hajbökölő uri emberek. Ekkor felvezettek egy cifra terembe. Csak vártam az ösesémet, ki a kocsisal ereszkedett szóba, de biz én nem tudom a föld nyelte el vagy mi? elég az hozzá, hogy én azt a fájtn gyerekot soha sem láttam azóta. Egyszer beállit hozzám egy báliaison, fehér lajblis és nyakendővel megáldott gavallér istentelenül kétféle fésült pofa szakállal, nagy aranylánczosan, s kérdi igazí jóféle németséggel, mit parancsolok? — No Ádám! gondolám magamban, téged is megfésülnek itt egy, hogy pingálva se láttál különbet. Hogy aztán tusakodásomból kizökkenksen, elővett egy hosszú nyomtatott lajstromot, s abból elkezdett előtem badarni valamit. Én maig se tudom azonban, hogy valami tatárvárosok neveit számlálta-e el előtem, vagy hogy föltnek, sültnek voltak-e azok a titulusai. — Barátom! kérdém tőle, hol vagyok én most szálláson? először is azt mondja meg nekem. aztán beszéljünk egyébről.

— Was?
.. Hm! persze nem ért ez szót se magyarul. Frájd! recsegtelem a bécsi nyelvet — das wil i wissen wi hájst das dizesz hanz? wo bin i' hodie hospes geworden zájtn?
— König Ungarn.

Majd hanyattvágta magamat ijedtemben. Micsodaa? a magyar királlyal vagyok beszállásolva!? Tehát ő felségének vagyok én a vendége?! Jaj! fogjon meg valaki, mert mingy' elszaladok. Nonnan származhatik ez a kitüntelő kegy? Bizonyosan ez lesz az a híres jus placeti, vagyis tetszvényi jog, melynélfogva minden Bécsbe érkező aravalló magyar királyi alattvalót méltóztatik a korona vendégül méltatni. Az Isten áldja meg ő felségét még ahol egyet lép is! Így tisztul haz ember politikai látköre. Most értem már a kamarási, pohárnoki, ajtónállói, lovászmesteri méltóságok jelentőségét. Bizonyosan azok tették itt a szolgálatot a vendégek körül; míg más kutyó vendéglőben az ilyeneket jkölnernek stb. szokás titulálni. Hogy pedig ezek a méltóságok nem holmi kóliacembereknek adatnak az már bizonyos, mint haz is: hogy ez előttem álló ur selesz alábbvaló Jgrófnál.

Micsoda borralvaló dukál már most ennek?!

De hamar benne vagyok, hát még egy udvari dámát is szeretnék látni.

Felcség! feleség! ne gyanusítsd az embert! — Mig így töprengek magamban valami csepengettyű megszólal odaki, mire az én gróffyom vagy herczegem kisiet! Szie! hochlöbliche herr! kiálték utána, — etwas fläjsch pit' i.! Már ebbe a helyzetbe csak bele kell találnom magamat, tehát vacsorát rendelék. Erre kevés idő múlva ihun stlepp befele hozzám egy tilángleba öltözödkött puccos fejérszemély. No ha udvari dámát kívántál látni, hát ez már az. Ez is valami főméltóság lehet. Hogy tehát magamnak is meg a náciáznak is a kellő respektusát feltartsam, melységesen meghajlék előtte, s beszélék hozzá ilyen dikciói formát: Libe gräfin, oder andere magnalin! Ich bin äju land-wirtschaft von ungarn. Ich gebe äju vizit der Wien. Zäjen szie guteste herczlich néhmen májn empfüngung! Meghajtotta magát s kiment. Kiment feleség! ucsegelyével mondom. Hanem hát ennek meg már borralvaló nem adhatván, okvetlen egy arany brazlettel kell kedveskednem, alább ennek se járja; s így mégis csak felkerül az ingyön kvártély. — Na na! asszony! nem kell mingyá', hajsza gondolkoznod.

Valami félóra múlva kezdenek az én szobámban teríteni. Volt sürgés forgás. Hoztak aztán valami czifra prémes peccsenyefélét, amely egy körül volt strászlva mindeuféle cukros, ezetes, hideg, meleg, sárga, veres, zöld színű, alaku és izü csuszpázs-félével, hogy az el se tudott volna szaladni. No azonban ha ő el nem szalad, majd elszaladok én ötfőle. Nem én, dehogy ettem én belőle! A borfélék csak elgyürtem valahogy, de sehogy sem akart bennem megbárátkozni. Azután ágyat vetettek. Hogy ki vetette meg? meg se merem neked mondani, ismervén a gyanakodó természetedet. — Denikve lefeküdtem és elaluttam . . volna, ha valami leucse nagyságu veres bogárféle nem kívánta volna tőlem a véradót! Én nem tudom

mi a nyilának tartják itt ezeket a bogarakat? Bizonyosan parádéuak. Nohát csak hadd ragassa magát velök, aki szereti, én azonban felkeltem, s a bundamba takarozva a földre fektüdtem. Ne gondold azonban hogy a pusztá földre, van is itt pusztá föld, itt anyjok! még a föld is pokróczból van. Nem tudván alunni, mert az imént tisztelettel említett veres féreg még a bundámban megkeresett, gondolkoztam s így kifundáltam a dolog nyitját hogy t. i. nem itt lakik maga a gazda, hanem ezt a palotát a hiv magyarok befogadására engedte; ő maga másutt lakván. Hát hiszen jól van az így is! — Reggel kopogtatnak, kinyitom az ajtót, s ekkor már egy másik inspekciózós mágnás jön be, s kérdi hogy akarok e fröstökölni? Intek aztán a fejemmel neki, hogy már amit a jó isten rám kimért, hát hiszen állok elibe. — Ujra teritettek; hoztak nekem lelkem! mindent ami csak fájni lehet ezen a világon, csak olyat nem ami fröstöknek való volna. Ót hat féle pupos, görbe, karcsu, nyurga, czifra, pillenpályos üvegekben valami pálinka-féle nemü ital lehetett; ehhez hoztak vajjat, sajtot czukros süteményeket, meg valami újjam nagyságu halfélét olyan tengerből fogva amelyben víz helyett olaj lehetett, a hajózáshoz szükséges elemetom. Gyönyörű porcellán köcsögökben meg valami fűnek a leve kináltatta magát velem erősen a maga párazatában.

Csak nézegetek rájok, csak nézegetek; hm. De már az még se lenne illendőség ha ezeket is érintetlen vinnék el. S miután enni még sem eszem és iszom belőlük, kaptam magamat, az egyik üvegnek fejét vévém, beleöntöttem egész tartalmát a pinczetokomba egy csomó hallal együtt. No. Legalább ami már most a helyén nincs az úgy fog kinézni mintha bevettem volna. Mikor mindezekkel elkészültem indultam a város megnézésére. Hm! de nem könnyű dolog ám az feleség! — Megyénk székvárosát átpillantathod okuláré nélkül is, mig itt majd minden harmadik személy azért visel ilyen nagyító üveget mert különben pusztá szemmel csak egy házat nézegethetne egy álló napig. Anyit azonban nagyítás nélkül mondhatok, hogy annyit burkatlótól alaku kalapot, s kifordított képet mintaminőt itt az emberek viselnek a világon csak ez egy helyen találhatni. — Még otthon feltettem magamban hogy kérdeznem senkit sem fogok, miután azt hallám hogy itt minden kérdésre adott feleletért nagyon megkivánják a honoráriumot. Igaz, hogy rövidlátó vagyok s az utczák neveit, bolt-cimereket stb. nem tudom olvasni ha apró betűvel vannak írva; mindamellett olvastam én hajdan egy igen alapos könyvből Bécs városáról; elizagodom én magamtul is. Elindultam Bécs nevezetéseit megbámulni. A ház háta megett, — ahol lakom — ott folyik egy nagy víz, mely Bécsset derékban ketté-vágja. No teringette! ez lesz az a híres Lajtha vize mit anyiszor emlegetnek, hogy Lajthán innen, Lajthán

tul. S minthogy most innen vagyok rajta, ezennel át megyek ezen a pompás hidon mely egy magas heg irányába vezet. A hegyen egy gyönyörű palota. Sokban mernék fogadni hogy ez lesz az a habsburgi ház. De már ebben kell a királynak laknia.

— Hanem éjfel elmúlt; a töbit majd hólnap írom meg lelkem!

Ölel hived Ádám m. k.

(Folyt. köv.)

Hm. Hm.!!

Arczod fehér, szemöldököd Gyönyörűen szép feketé Ajjak piros, — az isten is Csókólásra teremtete. S csodálatos! hogy én mégse Kapok az ily szép némben Holott ilyen gyönygyteremtés Egyszerre tán csak egy terem. Hajh! könnyű azt megérteni Mi gusztszamba megrontott, Az: hogy láttam mikor hozták Hozzad a patika-kontó. Egyik tétel puder; másik: Pirositó, kindrusz, meg mi. . Elvenni téged? hm! hm! hm! Debiz abból nem lesz semmi!

Kurtánszki.

Vegyes.

— A magyar hírlapirólaknak múlt vasánapra indítványozott összejevetele s „hírlapíró-egylet” létesítését célzó értekezlete a helybeli lapok szerkesztőség s több vidéki és fővárosi küldöttek képviselőtében megtartatott. Az előleges értekezlet elnökségének vitole lapunk, a legrégibb magyar lap szerkesztőjére bízaván: hosszabb eszmecsse után abban lett megállapodás, hogy szükséges és alakítottassék egy országos magyar hírlapíró-egylet, mivel a magyar sajtónak, mint társadalmi és politikai élet közegének jól felfogott érdeke kívánja, hogy egy a közérdeku eszméket pártolja s a hibákat megtorolja s ellensúlyozza, mint a magyar-nyelv emelését, fejlődését ápolja s ezen czélok elérésére első sorban a lapok hivatalvái. — Hogy pedig épen a közellet eme tükröi a lapok feladatának — a szabadsajtó terén — megfelelhessenek és a lapbiztosítók és bélyegdíjak viselésétől felmentve a közérdekek tekintélyes szolgáltatás tihessenek: az értekezlet kimondá, hogy oly országos magyar hírlapírói egylet kíván alakíttatni, mely a sajtó czéljának elérésére irányul, méltóságát s súlyát idő-ről időre tartandó tanácskozásai által megörökítené. Ennek létesítése czéljából a szükséges munkálatok elkészítésére 4 fővárosi és 4 vidéki lap szerkesztői a gyűlés névben fel fognak kéretni és pedig a fővároszól a „Hon”, „Reform”, „Közérdek” és „Egyetértés”, vidékről ez eszmének létesítését eszközölő: Lukács Ödön a „Szaboles”; valamint a „Debrecezen”, „Kassa s abjai közlöny” és a kolozsvári „Magyar Polgár” szerkesztője. — E bizottság az elő-munkálatokkal, alapszabály szervezettel elkészülvén: a fővárosban az összes magyar hírlapírókat összehívják alakuló közgyűlésre,

— **Hirdetés.** A hajdu-dorogi országos vásár, mely különben 1875. február 11-dik napján lett volna megtartandó, az ugyan azon napra eső n.-kallói országos

vásár miatt, előbb és pedig február hó 4-ik napjára tűzött ki.

Debreczen, 1875. január 19-én.

Kapitányi hivatal.

— A városi tanács tudatja: hogy a sorozó bizottság, Debreczen városához nagy tanácsmében 10 nap alatt 1875. év mártius 6-tól 1875-dik mártius 15-ig fogja végezni: a) a felszámolások (ideiglenes felmentés iránti folyamodások) elintézését; b) a tényleges szolgálat alól való felmentés iránt beadandó kérvények tárgyalását; c) a hadi szolgálatra való képesség megállapítását; d) a hadsergebre való sorozást; avagy a póttartalékba való beosztást, a sorszám rende szerint, ameddig ezen jutalékok fedezve lesznek, — és ezek fedezése után a honvédség állományába való sorozást, e) keresetképeséggik tekintetéből leendő megvívásálat azon hadköteleseknek, a kik a hadszolgálatra alkalmatlanoknak találván, vagy ideiglenesen felmentve, nem sorozattak, s a kik a törvényhozás útján utolsó meghatározandó katonadíj tartoznak a rokkantak alapja javára fizetni. A ki a sorozó bizottság előtt, elhárítatlan akadály közbejötté nélkül, megjelenik, az, mint hadiszolgátvány, a törvény egész szigorával fog büntetettől. Az 1854-dik és 1853-ik évben született azon ifjak, akik az 1874-dik évi sorozás alkalmával ideiglenesen a póttartalékba osztattak, szintén kötelezve vannak a sorozó bizottság előtt személyesen megjelenni, hogy reájuk nézve, a szerint, a mint a hadszolgálatra alkalmasaknak találattak, vagy az utóbbi sorozás óta törvényes felmentési czímet nem nyertek, az első korosztálybeli állítás eredményéhez képest megállapítható legyen, vajlon továbbra is a póttartalékban hagyasanak-e meg, vagy az ujonczjutalék fedezésére a hadsergebre (hadtengerészetbe,) vagy végre, ezen jutalékok fedezésé után, a honvédségbe osztassanak-e be. A hadsergebre vagy honvédségbe besorozott egyének, a rendes hadszolgálatba való beolépésre, illetőleg fegyvergyakorlatokra, 1875. évi október 1-ső napja előtt nem látvának be, a póttartalékba beosztott egyének pedig béke idején; különben is felmentvők minden katonai szolgálat és fegyvergyakorlat alól.

— A honvédelmi miniszterium körirata szerint 1875-diki évre 45,026 ember szükségesnek a rendes hadsergebe a magyar koronátományaiból. — Magyar-ér Erdélyország 35,979 ujonczot és 3598 póttartalékost; Horvátország és az ujonnan polgáriassított végvidék 4917 ujonczot ad 491 póttartalékkal; Fiume várossa és területére esik 37 ujoncz és 4 póttartalékos. Debreczen város területéről 112 ujoncz és 11 póttartalékos állítandó. A többi alkalmas egyben a honvédséghez soroztatik be.

— Táborosky és Parsch budapesti zenemű kiadóknál megjelent s hozzánk beküldött „Alpenglühén” polka mazur if. Tahrhach Fülöptől, zongorára árra: 50 kr.

— A választóképesek összehívása javában foly, ugylátszik majdnem egy harmadára apad le a választók száma. Szerencse, hogy a mostoha viszonyok és adóhájsz miatt még így is állunk.

— A téli vízkeresztí vásár ugy mult ol, hogy egy jó heti vásáért sem kárpótlót; nimesz jelenben már, ami régebben volt, hanem leszó: a rongy bankónak is agója.

— A sorozó bizottság Bihar m. b.-ujfaluban febr. 13-án kezdi meg működését.

— A gazdász bál e hó 22-én igen kedvezően s fényesen sikerült.

— Sílye Gábor városunk új főispánja f. é. febr. 4-én tartandó városi közgyűlésen fogja széket elfoglalni.

— A debreczeni kir. törvényszék 1874. év ügyforgalmi, és te-

vékenységi kimutatása: Polgári ügyi beadvány volt 15,401. elintéztetett 14,970. maradt: 31. Váltóügyi beadvány volt 6789. elintéztetett: 6778. maradt: 11. Urbéri beadvány volt 139. elintéztetett: 127. maradt 2. Sajtó beadvány volt 4. elintéztetett 4. Búvádi beadvány volt 3321. elintéztetett: 3321. Jövedéki beadvány volt 5175 elintéztetett: 5175. Fegyelmi beadvány volt 22. elintéztetett: 22. Telekkönyvi beadvány volt 7605. elintéztetett: 7186. maradt 419. Elnöki beadvány volt 1043. elintéztetett: 1043. Összesen 39,489. elintéztetett: 38,626. maradt 863. — Ebből láthatni hogy bírának tudva azt, hogy a törvénysek a más h. t. s. g. ágotól mássa számra érkezett ugylatnyok feldolgozásában adójának egy jelentékeny részét töltötte el.

— Munkások elbocsátása. Az osztrák bányá ipar, mely rendes időben 150,000 munkás családnak nyújt foglalkozást, működését felnyerve szállította alá. — Brünnen a szövőfőnö ipar 88 gyárából 40 megszűnt működni és 20,000 munkás közül 900) kenyer nélkül van. — Berlinben is uj évre a gépgyárak és vasúntödékből mintegy 10,000 munkás lett elbocsájtva.

— Az államadóságo. Dudley Baxter egy ujabb értekezése szerint az összes államadóságo 1848-ban: 1,700,000,000 font sterlinget, 1873-ban: 4,680,000,000 font sterlinget tettek, 1848 — 1854-ig az összes államkölesönök évenként átlag 20,000,000 font sterlingre, 1855 — 1860-ig 50,000,000 font sterlingre ruktak. — 1861 — 1873-ig nagy mértékben emelkedett a szaporodási átlag, ugy hogy az uj kölesönök évenként 200,000,000 font sterlinget értek el. Ha ezen átlagos szám a legközelebbi 1/4. század folyamában állandó maradna, akkor az államok adóságaik még e század hefejezte előtt 10,000,000,000 font sterlingre szaporodának, mely összegnek kamatja 6 %-kal számítván 500,000,000 font sterlingre ragna; e kamattöszeg egyenlő az európai és amerikai államok összes évi jövedelmeivel. Az államadóságo szaporodásában az utóbbi időkben Britanniának nem vrl része. A brit adósság 1843-ban 820,000,000 font sterlinget tett s 1873-ban már 765,000,000 font sterlingre csökkent Ellenben Orosz és Franciaország s az Egyesült Államok 1848 óta adóságaikat megkészszerették. A déli országookban az adóságok háromszorta nagyobbak lettek. A fentebb elősorolt számookban nem foglaltattak a községek s egyéb testületek adóságaik, habár tagadhatlan, hogy ezek az államadóságoikkal sok tekintelben rokon természetűek. „II.”

— Iparosged-értekezlet. A budapesti lakatos, puskműves, sarkanytus, reszelővágó és lánczkovács segédek Ektein lakatos mester elnökléte alatt vasárnap d. e. gyűlést tartottak. A tanácskozásra a következő tárgyak voltak kitűzve: 1) A munkás ügyek rendezése az iptörtvény értelmében, 2) A már megalkult betegsegélyző és temetkezési egylet hátramaradott ügyeinek rendezése. Az első pontra vonatkozólag kimondattott, hogy a munkáskönyvekért a mesterek az iptörtvény értelmében jótalanul szednek 30 kr. A második pontra vonatkozólag elhatároztattott, hogy a belügyminiszteriumhoz kérvény intélzések az iránt, hogy a budapesti gyárakban dolgozó egyleti lakok ne legyenek arra kényszeríthetők, hogy az illető gyárak betegsegélyző és temetkezési egyleteibe illetekkel fizessenek. Szőnygre került meg a főállott lakatos-czehnek társparhára vonatkozó ügy. Ezen társparhatat igen értekes, és műbecsen s történeti érdekűnek tartják a régi czéhtagok. Hosszas vitakozás után elhatároztattott, hogy azon esetben is, ha a társparhat az iparműzeumba helyeztetnék, a tulajdonjogot az egylet fentartja. „K. I. L.”

Színházi rövid szemle.

Szombaton jan. 16-án adatott: „Linda” nagy opera Donizettitől. Bacsó Luiza k. a. mint vendég lépett fel Pierotto szerepében, s ugy alakít, mint biztos, szabatos éneke által teljesen megnyerte a közönség tetszését, mit koszoruk és virágcsokrokban s többizeni taps és kihívásokban nyilvánított. Különb az előadást illetőleg némi bádjadtságot idézett elő azon körülmény, hogy Mándokiné feltűnőben rekedt volt s csak is a t. vendég k. a. iránti tisztelet hirta a fellépésre.

A színház telve volt. Vasárnap jan. 17-én „Angot a csarnok leánya” operette került ismét színre, azonban talán a felemelt helyárak miatt meg nagy számu közönség előtt. — Az előadás sikerét a szokott szereplők kétségtelemnek teszik.

Hétfőn jan. 18. adatott: „Csikós” népszimű Szigligetből. Az összevágó előadást csak ma is félig feltelt házá. Márton csikóst Zöldi a szokott kitűnőséggel adta, Horváthné Rózi, Szabó B. Andris szerepében közönségtetszést nyertek s ez utóbbinak koszoruja most sem maradt el.

Kedden jan. 19-én „Don Carlos” Schiller 5 felvonásos drámái költömenyét E. Kovács Gyula fordításában mutatták be színészeink, s az uj belanulást tekintve leginkább eredménytel bár sajnosan kell megvallanunk, hogy az ily nagyobb szabású darabok előadására kellő erővel színházunk nem rendelkezik, s ennek tulajdonítjuk azt, hogy Schaksperei daraboktól szemünk már csaknem egészen elszakott, oly rég nem élvezünk azokból, s a legnagyobb kíváncsisággal várjuk szombat estvét, midőn is Lear kiralyt tesz kísérletet a rendezőgán.

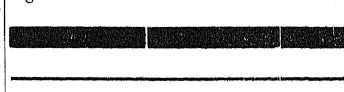
Szerdán jan. 20-án. Három rövid 1 felvonásos darab adatott, melyek közül az első:

„Robin orvos” Premeray vigjátéka irányára, mind előadására nézve legkitűnőbb, melyben Mándó k. a. mint „Robin orvos,” elragadólag alakított; a többi szereplők szerepük körénél fogva is kevésbé emelkedhettek ki.

Második volt Lunn „Apró félreértések, vagy titkár és szakács ezimű 1 felv. vigjátéka, mely Együd (Józsi Sámuel) ügyes játéka által szintén vig hangulatban tartá a közönséget.

Végül „Fiszs, a híres nős zabó” Kötzebue bohózata, mi némi kívánni valót hagyott hátra a mult évekbeni szereplők után.

Csütörtökön, Gerolsteinin a nagyhercegnő nagy boldozati vig operette Offenbach Jakaból. — Közép számu közönség előtt tetszés között adatott.

Debreczen piaci középár.

mérőben. 1875. jan. 19.
Buza 425. Kétszeres 250. Rozs 310.
Árpa 220. Zab 180. Tengeri 250. Köles 340. Kása 650. 1 zsák burgonya 150. 1 mássa szalonna 35—36—37 frt. 1 mássa Háj 38—39—40 frt.

Kihuzott lotteria számok. 1875.

Buda jan. 16. 32, 5, 75, 19, 15.

Felelős szerk. s laptulajdonos:

Báthory Sándor.

H I R D E T É S E K.

7414. Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telegkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik miszerint a felperes **Bundi Mihályné Varga Sára** részére, alperes **Sebestyén Mihály** mint kiskoru gyermekei gyámjától 100 frt tőke és járuléai erejéig lefoglalt ingatlan, u. m.: a debreczeni 1124 sz. tjkvbe bejegyzett csapókulvárosi 2920. sz. házasteleknek, 450 frtra becsült $\frac{1}{4}$ része, a megkísérlett első árverésen el nem kelvén, az a kitűzött 2-dik határidőben **1875. évi január 30-án**, d. u. 3 órakor, a tkvi irodában végrehajtó Török Péter által megtartandó árverésen, szükség esetlre becsáron alól is elfog adatni.

Kikiáltási ár a becsérték, az árverelő által letendő bánatpénz 45 frt.

A vételár 3 egyenlő részletben és pedig a leütéstől számítva 1, 2, és 3 hónap alatt esedékes 6% kamatával a telegkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldötténel és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint tkvi. hatóságnak 1874. decz. 31 kén tartott telegkönyvi üléséből.

Hegedűs István
aljegyző.

3-3.

5882. Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telegkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes özvegy **Roslosnyik Andrásné, Gál Mária** részére, alperes **néhai Tornai Ferenczné** illetőleg néhai férje hagyatékából lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 2574 számú tjkvben bejegyzett 35,000 frtra becsült jelenleg kévéház, vendéglő helyiségül használt piacutczai **1895. számú házastelek**, és 9 hold 600 $\square$ öl onodói föld 2000 arlt tőke hátrálék és járuléai behajtása végett megkísérlett eddigi árveréseken el nem kelvén, azok folyó **1875-dik évi február 3-dik napján**, d. u. 3 órakor a telegkönyvi irodában végrehajtó Kovács József által megtartandó árverésen, szükség esetlre becsáron alól is elfognak adatni.

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10%-a, vagy is 3500 frt. az árverelmi számdékok által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénz letendő.

2. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 2, 4 és 8 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt telegkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

A többi feltételek — azok között a gázfelvezetésre vonatkozók és pedig ez utóbbiak a 7884/1874 számú ügyiratoknál, a kiküldötténel és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telegkönyvi hatóságnak 1874-dik évi decz. hó 4-ik napján tartott üléséből.

Boruss József.

3-3. jegyző.

5970. Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telegkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Jobbagy János** részére, 200 frt, **Tóth Józsefné Arany Terézia** részére, 300 frt tőke és járuléai erejéig alperes **Kiss István és neje Agoston Teréziától** lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 2061 számú telegkönyvben bejegyzett 3400 arftra becsült kismesterutczai **1332.** számú ház, és annak 1 hold 1550 $\square$ öl külső föld, folyó 1875-dik évi február hó 1-ös szükség esetlre márczius hó 1-én napján delutáni 3 órakor, a tkvi irodában, végrehajtó Vetési Mihály által megtartandó árverésen el fognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10%-a, vagy is 340 frt az árverelmi számdékok által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénz letendő.

2. Az ingatlanok az 1-ös árverési határron csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik árverési határron azonban becsáron alól is eladotnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számítva 1, 3, és 5 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt telegkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett háznak a leütés után 14 nap mulva, a földnek pedig azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezeteni.

5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. § értelmében vevő kárára és veszélyére utjabban kitűzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is elfognak adatni.

Egyszermind azok, akik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetésnyel közzétételnek utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentirt telegkönyvi hatósághoz nyújtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint tkvi hatóságnak 1874-dik évi decz. hó 18-dik napján tartott üléséből.

Boruss József

3-3. jegyző.

6057. Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telegkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes **Jakobovics Aladár** részére, alperes **Nagy Sándor** 150 afl. tőke és járuléai és 52 frt 50 kr kárterítés erejéig lefoglalt ingatlan u. m. a debreczeni 417 számú telegkönyvben bejegyzett köteles utczai 2794. számú házasteleknek 400 frta becsült, fele része folyó 1875-dik évi február hó 11-dik, szükség esetlre márczius hó 11-dik napján delutáni 3 órakor, a tkvi irodában, végrehajtó Vetési Mihály által megtartandó árverésen el fog adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10%-a, vagy is 40 frt az árverelmi számdékok által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénz letendő.

2. Az ingatlan az 1-ös árverési határron csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik árverési határron azonban becsáron alól is eladotnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az első leütéskor azonnal, a második a leütéstől 3 hét, a harmadik 6 hét alatt az árverés napjától fogva járó 6% kamatával fentirt telegkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanok a leütés után 14 nap mulva birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebelezeteni.

5. Vevő viseli az átírási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemű adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlan bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. § értelmében vevő kárára és veszélyére utjabban kitűzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fog adatni.

Egyszermind azok, akik a lefoglalt ingatlanra tulajdoni vagy más igényt érvényesíthetni vélnék, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetésnyel közzétételnek utolsó napjától számítandó 15 nap alatt — fentirt telegkönyvi hatósághoz nyújtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telegkönyvi hatóságnak 1874-dik évi decz. hó 31-dik napján tartott üléséből.

Hegedűs István

2-3. aljegyző.

83. Árverési hirdetés.

A debr. kir. törvényszék mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint a felperes özv. **Bátori Sámuelné részére**, alperes néhai özv. **Tornai Ferenczné Bauer Anna hagyatékából** 90 frt tőke és járuléai erejéig lefoglalt ingatlan, u. m. a debr. 2574. sz. tjkvbe bejegyzett piacutczai **1898. sz. házasteleknek és 9 hold 600 $\square$ öl külső földnek**, 16,000 frtra becsült fele része, a megkísérlett 1-ös árverésen el nem kelvén, az azon esetben ha az egész házra özv. **Roslosnyik Andrásné** részére folyó évi február 3-dik napjára kitűzött árverés eredménytelen maradna, a felperes részére kitűzött 2-ik határidőben, folyó évi február 4-én d. u. 3 órakor, a tkvi irodában, végrehajtó Török Péter által megtartandó árverésen, szükség esetlre becsáron alól is el fog adatni.

Kikiáltási ár a becsérték, az árverelő által letendő bánatpénz 1600 frt.

A vételár 4 egyenlő részletben a leütéstől számítva 2, 4, 6 és 8 hónap alatt, esedékes 6% kamatával, a tkvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldötténel és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint tkvi hatóságnak 1875. január 8-án tartott üléséből.

Szentpéteri Sándor,

—3. aljegyző.